

THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE

000

Published by Church of Christ

പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 28

June 2014

No.3

എഡിറ്റോറിയൽ

ലോകപ്രകാരമുള്ള രേണസംവിധാനങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യമാണ് എറ്റവും നല്ലതെന്ന് ആളുകൾ തിരിച്ചറിയുകയും അതിന്റെ നമകളെ ജനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയാണ് രാജ്യങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പദാധിക്യം നടപ്പാക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്വം ഇതി ലുണ്ടെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമാകുന്നു. മാനുഷികമായ അറിവ് പല പ്ലാറ്റോഫോർമുകളിൽ മുൻപുമെന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ തിരഞ്ഞെടുത്ത യകുന്ന ജനപ്രതിനിധികൾ അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ ഒത്ത് ഉയരുന്നില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആളുകൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ മാറി മാറി പരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഉള്ള പ്രത്യേകത എന്നെന്നാൽ ആളുകൾക്ക് യോജിച്ച് നിന്നാൽ മാത്രമാണ് അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് വിജയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ പരാജയമായിത്തിരുത്തുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശം എന്നാണെന്ന് മനസിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ ആത്മിയമായ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാനായി കഴിയും.

അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹ്യ നിലനിൽപ്പ് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി ആളുകൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല പ്രവൃത്തികളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം മനുഷ്യനെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നം മറ്റാണാണ്. ഏതൊരാൾക്കും സ്വന്ധത നഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഭൗതികമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേദിയാലും അത് അധികാരിയാണ് പ്രവർത്തിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാളും തെറ്റായ കാര്യം

അപ്പേൻ ചെച്ചയുംതിരിക്കുന്നീല്ല. അപ്പേൻയാക്കുന്നേയോൾ അന്തിമത്ര അനന്തര ഫലം അയ്യാളെ പിന്തുടരിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അത് അയ്യാളുടെ കുറയാ തമക്കണ്ണശിരായ ബഹിക്കും. നിരുത്തിസ്വാഹവും നിരഹശയും ആയിരിക്കും പിന്നീട് അനുഭവപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് അയ്യാൾക്ക് ദൈവരുത്തോടെ മുൻപോഴെ പോകുവാനുള്ള അവസ്ഥയാണ് വേണ്ടത്. അത് എങ്ങനെ ഏകവർഷിക്കും എന്നതാണ് ഒരോരുത്തത്തും അറിയേണ്ടത്. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം മനുഷ്യർ നിയമത്തെ ലഭിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മുൻപ് തന്നെ അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദൈവം മനുഷ്യരും അവസ്ഥയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാൻ വഴി രജുക്കുകയും ചെയ്യു.

നമ്മുടെ ചിന്തയാണില്ലോ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ആദ്യം ശരിയാക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ചിന്തയാണ്. അതിന് വേണ്ടത് വിശ്വാസമാണ്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക. അപ്പുശ്രൂനായ ദൈവം എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണിക്കുന്നത്. ദൈവം തന്റെ പുത്ര നായി യേശുവിനെ അയച്ചതും അവൻ സർവ്വലോകത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്തതും നമ്മളാട്ടുള്ള സഹാപം നിർത്തമായിരുന്നു. കഷ്ടതയും ത്യാഗവും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് പാപത്തിന് പരിഹാരം വരുത്തിയത്. പഠിത്തു കുറിച്ചുള്ള കുറുഭോധമാണ് നാമു യേപ്പട്ടത്തുനുന്നത്. അത് നമ്മിൽനിന്നു പോകുന്നത് നാം കർത്താവിന്റെ യഥാത്മാക്ക ബന്ധ പ്പെടുമെംണാം. നാം ഭൗതികമായി മരിപ്പോല്ലും ആര്ഥിയമായി ജീവിക്കു മെന്ന് എക്കു മല്ലുന്നമനായ കർത്താവ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സംശയിക്കുത്തെ വിശ്വസിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. കുറിപ്പുവിന്റെ വചനം ശക്തിയുള്ളതും നാമു രക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തവുമാണ്.

നിയമലംഘനം ഉപേക്ഷിച്ച് നിയമം പ്രമാണിക്കുന്നതിലേക്ക് തിരിയുന്ന പ്രവണാത ഓരോരുത്തതും സ്വയമ്മായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മനസിനെ മാറ്റുവാൻ നാം ദൈവപ്പഴ്ചനത്തിനു കീഴിപ്പെടണം. അതരയൽ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ മാറ്റി ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണ് എനിക്ക് ആവശ്യം എന്ന ബോധ്യം എന്നിൽ വേണം. കാരണം എന്റെ പാപങ്ങൾ വുഡ്രി മായി മോചിച്ചു തരുവാൻ കർത്താവിനു മാത്രമേ കഴിയു. മതിച്ച് അടക്കപ്പെടുകയും ഉയർത്തണം പിതാവിന്റെ വലത്ത് ഭാഗത്ത് ഇരുന്ന ദൈവമകളംകുവാനാഗഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിനു അവസരം നൽകുകയും, ദൈവമകളായി തീരുന്നവർക്ക് അവരുടെ തെറ്റുകൾ ഏറ്റുചരിയു പോൻ അവൻ അത് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് നമ്മുടെ മനസിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും മുൻപോഴെ നാമു ദൈവത്തോടെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും. മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് രക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടത്.

നീതിജ്ഞം

ജെ. സീ. ചോട്ട്

നീതിശയ സാഭാവങ്ങളാണ് മനുഷ്യരുടെ ജീവിതങ്ങളെ കുഴപ്പിക്കാൻതു. നമ്മുടെ ജീവിതം ഉയരുവാനാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പക്ഷേ നമ്മു പലപ്പോഴും നീതിശയഭാവങ്ങൾ തകർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യനു മാറുവാൻ കഴിയുമോ? തീർച്ചയായും കഴിയും. പക്ഷേ അത് എപ്പോഴും എളുപ്പമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്. അത് ഓരോരുത്തരുടെയും ലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഇൻകുന്നത്. ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മറുപുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു വിചാരിക്കാതെ ഭാസരുപമെടുത്ത് മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിലേക്ക് ഇരിക്കി വരുവാൻ മനസ്സ് കാണിച്ച യേശുവാനാല്ലോ നമ്മുടെ ഏക മാതൃക. ആവശ്യമാണ് അവനെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ നമ്മിൽനിന്നു നീക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. നല്ലതിനു വേണ്ടിയുള്ള മാറ്റമാണ് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടത്. പാപചീറ്റ മാറിയാലേ ദൈവികമായ കാഴ്ചപ്പാട് നമ്മിൽ വരികയുള്ളൂ. കാരണം സാത്താൻ മനുഷ്യരുടെ കണ്ണ് കുരുട്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പാപസംബന്ധമായ നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യനെ നമ്മിൽനിന്നും ഉതിഞ്ഞുകളഞ്ഞതാൽ മാത്രമേ നമുക്ക് യേശുവില്ലുള്ള നീതി പാലിക്കുവാൻ /അവസരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഒരു പ്രക്തി ഒരിക്കൽ മാറ്റു വരുത്തിയിട്ട് പിന്നെയും പഴയ ജീവിതനില വാരത്തിലേക്ക് പോകുകയില്ല. നാാം ഈന്നു സമൂഹത്തിൽ നോക്കിയാൽ സമൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന നീതിശയഭാവങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ സമൂഹം എത്രമാത്രം ശോന്നമായി തീരും എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങൾക്കും എന്നിക്കും തികച്ചും പ്രായോഗികമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ദൈവശാസ്ത്ര വചനത്തിൽ നമ്മു ഉത്തേജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ലേവന്തത്തിൽ നാാം അഹിക്കാരം അല്ലെങ്കിൽ നിഗളം എന്ന ഭാവത്തെയാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്. അതിനെ നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ കുഴപ്പമില്ല. പക്ഷേ പരമാർത്ഥം എന്നെന്നാൽ നമുക്ക് അതിനു കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് നമ്മു വിച്ചത്തിക്കെല്ലായും.

ഒരാളുടെ വ്യക്തിജീവിതം, ജോലി, കുടുംബം എന്നിവയെ കുറി

ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നതനുസരിച്ചാണ് അയാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ജീവത്തിലാണ് മനുഷ്യർ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നത്. പ്രശംസ നല്ലതാണ്, പക്ഷേ അത് സ്വയം ഉയർത്തുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് മാറുമ്പോൾ അത് മറുള്ളവർക്ക് അരോചകമാ കൂം. ഞാൻ മറുള്ളവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ് എന്ന മനോഭാവം തിരുവെച്ചുത്തിനു വിപരീതമാണ്. സാമാന്യബോധമുള്ള ആർക്കും അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ദൈവം വെറുക്കുന്ന സ്വഭാവ മാണം അത്. ഒരാൾ അങ്ങനെ സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും മറുള്ളവരെ ആക്ഷേപിക്കുവാനും താൻ മറുള്ളവരേക്കാളും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും ചിന്തിക്കുന്ന ആൾ ദൈവത്തെയോ അവൻ്റെ പചനത്തെയോ പൊതുമാനിക്കുന്നില്ല. ബെബബിൾ പറയുന്നത് അങ്ങനെയുള്ളവർ മറുള്ളവരെ സ്വന്നേഹിക്കാതെ സ്വസ്വന്നേഹികളായി തീരുകയാണ് എന്നതു. താൻ ആരോ ആൺ എന്ന ഭാവം അയാൾ വാന്നത്തവത്തിൽ ആരാണെന്ന കാര്യം മറക്കുകയാണ്.

മറുള്ളവരെ കുറിച്ചു കരുതാത്തവരാണ് അഹക്കാരികൾ. താൻ താൻ എന്ന ഭാവം ആണ് അവർത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. എല്ലാ വരും അത്തരത്തിൽ ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ എന്നായിരിക്കും സ്ഥിതി എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക. തന്നെ കുറിച്ചു മാത്രം അധികമായി കരുതുന്നവർക്ക് മറുള്ളവരെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ അവരെ മാത്രമെ കാണുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാംഗ് അവർ മറുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലക്കാൾ കരുതുന്നത്. അത് സ്വാർത്ഥമായ മനോഭാവമാണ്. നാം അഹംഭാവം എന്ന സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ച് മനസിലാക്കുമ്പോൾ അത് നാശകരമായ ഒന്നാണെന്ന് കാണാം. എന്നെങ്കിലും അമിതമായി തന്നിൽ വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും അഹക്കാരികൾ. നമ്മിൽ കുടുതൽ വേണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർ മറുള്ളവർക്ക് കുറഞ്ഞാലും സാരമില്ല എന്ന മനോഭാവക്കാരാണ്. എല്ലാ വർക്കും തുല്യത ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണ് ദൈവം. മനുഷ്യർ വർദ്ധിച്ചുപെരുക്കുവാൻ അവൻ നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്ക് മുന്നതുകരം കൊടുക്കുന്നവരാണ് അധികവും.

ചില ആളുകൾ സമുദ്ദിയിലും, ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന

வரும் பெஸிலியிலுக்குவருமாயிரிக்கொ. பகை ஹதரத்திலுக்கு
நிஶ்சல் அவரை பலதரத்திலும் மோசக்காராக்கூ. ஓராஸ்காக் யாழு
ஹிகமாயி குரை அயிகங் பளை கிடூக்கயோ அலைக்கின் அவிசா
திதமாயி குரை ஸ்தாத் வனு சேருக்கயோ செய்தாக் அயாஸ்
அதிருகின்ற தெள குரிச்சு சினிக்கவுவானிடயாகூ. அஞ்சப்
ஏழஷரும் லாஷ்வர் அஞ்சலராதியூம் குட பிடிக்கூம் ஏனு பர
யுந்த திருவெழுத்திலிலைக்கிலும் அதிர் அடண்டியிரிக்கூன
ததும் மழக் ஸமூபத்தில் காளைவாற் கஷியூ. ஏது ஸாப்ப
ருவும் நாம் யாமாற்றமுவேயதோட வேளை கெக்காரும் செய்ய
வாற் வெவ்விஜித் தாவீச் ஹு விச்சயதை குரிச்சு பரியூனு,
“ஓஷ்டங்கி அவகாரத்தாக் ஏஜியவாற் தபிக்கூனு. அவர் நிறு
பிசு உபாயங்களாக் அவர் தெள பிடிபெடக். ஓஷ்டங்கி தங்கி
மனோமத்தில் பிரஸங்கிக்கூனு. உனதலைவதோட தாங் சோசி
கயைலி ஏனு ஓஷ்டங்கி பரியூனு” (ஸகீர்த்தநங்காசி. 10:1-4).

വീണ്ടും നാം സക്കിർത്തനത്തിൽ വായിക്കുന്നു, “ആകയാൽ
ധിം അവർക്ക് മാലയായിരിക്കുന്നു. ബലാർക്കാരം വസ്ത്രം
പോലെ അവരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. അവർ ഉന്നതലാവത്തേരാട
സംസാരിക്കുന്നു. അവർക്കു വായ് ആകാശത്തോളം ഉയർത്തുന്നു.
യഹോവ ഭക്തി ദോഷത്തെ വെറുകുന്നതാകുന്നു. ധിം, അഹ
ക്കാരം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, വക്രതയുള്ള വായ് എന്നിവയെ ഞാൻ പകു
ക്കുന്നു. എന്നാണ് അഥാനിയായ ശല്ലാമോൾ പദ്ധതിരിക്കുന്നത്.
അഹക്കാരം വരുമ്പോൾ ലജജയും വരുന്നു; താഴ്മയുള്ളവരുടെ
പകലോ അഥാനം ഉണ്ട്. അഹക്കാരംകൊണ്ട് വിവാദം മാത്രം ഉണ്ടാ
ക്കുന്നു. ആലോചന കേൾക്കുന്നവരുടെ പകലോ അഥാനം ഉണ്ട്.
ദോഷന്തി വായിൽ ധിംഭത്തിന്തി വടിയുണ്ട്. അഥാനികളുടെ അധ
ഭങ്ഗളോ അവരെ കാത്തുകൊള്ളുന്നു (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 14:3).
നാശത്തിനു മുമ്പേ ഗർഭം; വീഴ്ചുക്കു മുമ്പേ ഉന്നതലാവം (സദൃശ
വാക്യങ്ങൾ 16:18). മനുഷ്യന്തി ഗർഭം അവരനെ താഴ്ത്തിക്കല്ലെയും;
മനോവിന്നയമുള്ളവനോ മാനം പ്രാപിക്കും (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 29:23).
അപ്പോൾ ഫഴയനിയമത്തിലെ അനവധി വേദലാഗങ്ങൾ അന്നത്തെ
ജനങ്ങളോട് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് മുന്നാറിയിച്ചിരുന്നു എന്ന
താണ് വാസ്തവം. എന്നിട്ടും ആളുകൾ ദൈവത്തിന്തി മുന്നാറിയിപ്പ്

കളെ അവഗണിച്ചു ജീവിച്ചു എന്നു നമുക്ക് ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മനസിലാകും.

മനുഷ്യരെ നേർപ്പാത കാണിച്ച് ദൈവത്തോടുപ്പിക്കുവാൻ വന്ന യേശു പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. “പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യരന്തെ അക്കത്തുകടക്കുന്ന ധാത്രാനിന്നും അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല; അവനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തത്തെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നത്. അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ട് പിടിൽ ചെന്നശേഷം ശിഷ്യമാർ ആ ഉപമയക്കുറിച്ചു അവനോട് ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോട് ഇങ്ങനെ നിങ്ങളും ബോധമില്ലാത്ത വരോ? പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യരന്തെ അക്കത്തു ചെല്ലുന്ന ധാത്രാനിന്നും അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു തിരിച്ചിരിയുന്നില്ലയോ? അത് അവരന്തെ ഹൃദയത്തിലല്ല വയറ്റിലരെ ചെല്ലുന്നത്; പിന്നെ അത് മറപ്പുരയിലേക്ക് പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ സകല ഭോജ്യങ്ങൾക്കും ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്തെതു അവനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നത്; അകത്തുനിന്നു, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നെ, ദുശ്വിന്ത, വൃഥിചാരം, പരിസംഗം, കുലപാതകം, മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കർമ്മം, വിടക്കുകൾ, ദുഷണം, അഹങ്കാരം, മുഖത എന്നിവ പുറപ്പെടുന്നു (മർക്കാനം 7:14-23).

അപ്പാസ്തലമാരും ദൈവശാസ്ത്രിയമായി ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് മുന്നറിയിച്ചിട്ടുള്ളത് പുതിയനിയമക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മുപ്പുനാർക്ക് വേണ്ട യോഗ്യതകളെ കുറിച്ചു പറയുന്നോൾ അപ്പാസ്തലവനായ പാലോസ് പറയുന്നു, “നിശാചിട്ടിക്കു പിശാചിന്നു വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ അക്കപ്പൊതിപ്പാൻ പുതിയ ശിഷ്യൻ അരുത്” (1 തിരുമാലമെഖ്യാസ് 3:6). പെട്ടന് ഒരാൾക്ക് ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കുവോൾ അയാൾ തന്നെത്തന്നെ മറന്നു പ്രവർത്തിക്കും. അതുകൊണ്ട് ദൈവശാസ്ത്രിയമായ നിർദ്ദേശം അൽപ്പം കാലതാമസം ചെന്നിട്ട് വേണം ശിഷ്യമാരെ മുപ്പുനാരാക്കുവാൻ എന്നതാണ്. അഹന്ത തീർച്ചയായും ശിക്ഷാവിധി വിജിച്ചുവരുത്തും എന്നത് ഉറപ്പാണ്. ഈ സാഭാവമുള്ളത്രെ പിശാച് പെട്ടന് ഉപയോഗിക്കുമെന്നത് പരമാർത്ഥമാണ്. പാപസ്വാബമുള്ളവർ ദുസ്സാംഖ്യങ്ങൾക്കിരയാകും. “ലോകത്തയും ലോകത്തിലുള്ളതിനേയും

സ്നേഹികരുത്. ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നിൽക്കുന്ന പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. ജീവമോഹം, കണ്ണമോഹം, ജീവന്തിനിൽക്കുള്ളതെല്ലാം പിതാവിൽനിന്നും, ലോകത്തിൽനിന്നും ആകുന്നു. ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; നിന്നാൽ ദൈവപ്രശ്നം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും” (1 യോഹ. 2:15-17).

ഇപ്പോൾ അഹാകാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും അതിന്റെ അനന്തരഹലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു വല്ലോ. നാം അതിനെ സുസുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ അത്തരം സ്വഭാവം എങ്ങനെയുള്ള ആളുകളിലാണ് ഉള്ളതെന്ന് നമുകൾ കാണാം. ദൈവം അതിനെ കുറപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നതു മനസിലായി കാണുമല്ലോ. അടുത്തത്, അതു ദർശന ഉപദ്രവിക്കുന്ന ദുഷ്ടസ്വഭാവമാണ് എന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. “ആരുകാര്യം യഹോവ പെറുക്കുന്നു; ഏഴു കാര്യം അവനു അരെപ്പാകുന്നു; ഗർവ്വമുള്ള കണ്ണും, വ്യാജമുള്ള നാഡും, കുറുമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിയുന്ന കയ്യും, ദുരുപായം നിരുപിക്കുന്ന ഹൃദയവും, ദോഷത്തിനു ബലം പ്രേക്ഷിക്കാനു കാല്യം, ഭോഷ്കൾ പറയുന്ന കള്ളസാക്ഷിയും സഹോദരനാരുടെ ഇടയിൽ വച്ചക്കുണ്ടാക്കുന്നവനും തന്നെ” (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 6:16-19). കൂടാതെ അഹംഭാവം ആളുകളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുമെന്ന് തിരുവെഴുത്ത് നമ്മുടെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ശ്രദ്ധാമോഹൻ പറയുന്നത് അത് ഒരു വ്യക്തിയെ താഴ്ത്തികളിയുന്നു എന്നാണ്.

ഒരു പുതിയ വ്യക്തികൾ അല്ലെങ്കിലും കൊടുത്താൽ അവൻ പിശാചിനു വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും എന്ന് അപ്പോസ്റ്റലനായ പരബ്ലാസ് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത് ജീവമോഹമാണ് ഒരാളു നിഗളഭാവത്തിലേക്ക് മാറ്റുന്നത്. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ താഴ്ത്തപ്പെടും എന്നും തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തപ്പെടുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുമെന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു നമ്മുടെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അഹംഭാവം വന്നുകഴിഞ്ഞതു നമ്മുടെ മറ്റു സ്വഭാവങ്ങളുംപോലെ അവർ ദൈവത്തെ തൃജിച്ചുകളിയുവാനിടയാകും എന്നു നമ്മുടെ മുന്നറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് ഒരു വ്യക്തിയെ നശിപ്പിക്കും. ഏതെല്ലാം തീരിയിലാണ് വെപ്പരീതൃസ്വഭാവം ആളുകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പോസ്റ്റലനായ

പദലോസ് തുറന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവദയമില്ലാത്തവരും ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പട്ടാത്തവരുമായവരിലാണ് നശീകരണവാസന യുള്ളത്. അവരുടെ ആത്മാവിനേന്ത്യാണ് നശിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ അത് മനസിലാക്കുകയില്ല. ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയുള്ളവർക്കേ ആത്മാ വിന്റെ വില മനസിലാക്കയുള്ളൂ.

ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനു തക്കവല്ലോ ദൈവം അവരെ ഉചിതമില്ലാത്തതു ചെയ്വാൻ നികു ഷ്ടബുഡിയിൽ എൽപ്പിച്ചു. അവർ സകല അന്തിയും ദുഷ്ടതയും അത്യാഗ്രഹവും ദുർബ്യൂലിയും നിരണ്ടവർ; അസുയ, കുല, പിണ കരം, കപടം, ദുർഘീലം, ഏന്നിവ തിങ്ങിയവർ. കുരളക്കാർ, ഏഷണിക്കാർ, ദൈവദ്വേഷികൾ, നിഷ്ഠുരന്നാർ, ഗർവ്വിഷ്ഠന്നാർ, ആത്മപ്രശംസക്കാർ, പുതുദോഷം സകൽപ്പിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കാളെ അനുസരിക്കാത്തവർ, ബുദ്ധിഹീനരം, നിയമലംഘികൾ, വാർണ്ണസദ്യ മില്ലാത്തവർ, കനിവറ്റവർ. ഈ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവന്യാധി അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും അവരെ പ്രവർത്തിക്കു മാത്രമല്ല, പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പ്രസാദിക്കയുംകൂടു ചെയ്യുന്നു (രോമർ. 1:30-32). എല്ലാ മേഖലയിലുമുള്ള ആളുകളിൽ നിശ്ചി ഭാവം കാണാം.

പിശാചിൽനിന്നാണ് മർണ്ണസവും സ്വാർത്ഥതയും അഹംഭാവവും വരുന്നത്. ക്രിയാത്മകമായി നന്നായാൽ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജന മുണ്ടാക്കുകയില്ല. പക്ഷേ പിശാചിനു മാറിയാലും രക്ഷയില്ല. കാരണം അവനും അവന്റെ ദുതനാർക്കുമായി ദൈവം അന്തിമ സ്ഥാനം പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അതുപോലെയല്ല. മനുഷ്യരോട് ദൈവം ദീർഘമായി കഷ്മിക്കുന്ന വനാണ്. നമുക്ക് തിരിഞ്ഞെ ദൈവത്തോട് അടുക്കുവാനുള്ള അവ സരം ഉണ്ട് എന്നത് സന്തോഷകരമാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയമായി ചിന്തിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് നാശകരമായ നിശ്ചിഭാവം ഉണ്ടാ എന്നു സ്വയം പരിശോധിച്ച് അതൊഴിവാക്കിയതു മാത്രമെ നമുക്ക് രക്ഷയുള്ളൂ.എല്ലാ പാപത്തെയുംപോലെ നിശ്ചിത്തിനും ദൈവം ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം ദൈവത്തിനു മുഖപക്ഷമില്ല. അവൻ പിലക്കിയിരിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നോൾ ദൈവം കോപിക്കും.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പത്മ്യവചനവും ക്രതികകാരത ഉപദേശവും അനുസരിക്കാതെ അനുസ്ഥാ ഉപദേശി കുന്നവൻ ഒന്നും തിരിച്ചറിയാതെ തർക്കത്തിന്റെയും വാഗ്യാദത്തി സ്റ്റേയും ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചു ചീർത്തിരിക്കുന്നു; അവയാൽ അസൃയ, ശശ്രം, ദുഷ്ടണം, ദുസംശയം, ദുർബ്ലുലികളും, സത്യത്യാഗികളും മായ മനുഷ്യരുടെ വ്യർത്ഥ്യവാദം എന്നിവ ഉള്ളവാക്കുന്നു; അവർ ദൈവക്രതി ആദായസുത്രം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു (1 തിരുമാമെ ദേഹാസ് 6:3-5). നാം പറഞ്ഞ അഹരക്കാരമുള്ളവർിൽ ഈ ദുർഘട്ടിലങ്ങ കാണും. സത്യമായ ദൈവവചനത്തെ കൈക്കാളിളംതെ വരിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദുശ്രിലങ്ങൾ വെളിപ്പെടുവരും.

അവസാനം, യാക്കാബ് പറയുന്നത്, ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു-നിൽക്കുമെന്നും താഴ്മയുള്ളവർക്ക് കൂപ നൽകുമെ നുമാൻ (യാക്കാബ് 4:6). അതേ പ്രസ്താവന പത്രതാസും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (1പത്രതാസ് 5:5). ദൈവം എങ്ങനെ ഈ ദുഃസ്ഥാവത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്നു ആ വാക്കുങ്ങൾ സുചിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ അതിനെ ഗൗരവമായി കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ദൈവം അതിനെ പുർണ്ണഗൗരവത്താടക്കയാണ് കാണുന്നത്. ദൈവത്തിനു പ്രസാദം കൊടുക്കേണ്ട സ്വഭാവം എത്തെല്ലാം എന്നു ബൈബിൾ നമ്മ പറിപ്പിക്കുന്നു. എത്തെല്ലാം സ്വഭാവങ്ങൾ ദൈവം വെറുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ ആ സ്വഭാവങ്ങളും നാം ഉപേക്ഷിക്കണം. ദൈവം നമ്മ തക്ക സമയത്ത് ഉയർത്തുവാൻ അവരെന്ന് ശക്തിയുള്ള കൈക്കീഴിൽ താണിരിക്കണം. ദൈവം നമ്മകുറിച്ച് കരുതുന്നവനാകയാൽ നമ്മുടെ ചിന്താകുലങ്ങളും നാം അവരെന്ന് മേൽ ഇട്ടുകൊള്ളണം. കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴുവിൻ, എന്നാൽ അവൻ നമ്മ ഉയർത്തും എന്നു യാക്കാബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യാക്കാബ് 4:10).

നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ഭാസ നായി തീരുടെ എന്നാണ് കർത്താവ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അത് താഴ്മ ദയയാണ് പറയുന്നത്. കർത്താവ് സഹമൃതയും താഴ്മയുമുള്ളവ നാണ്. ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് നിഗളം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല.

നാമദേയ-രഹിത ക്രിസ്ത്യാനിത്വം

ജിം മല്ലി

അത് എത്രു കാറാൻ? അത് എത്രു പുഷ്പമാൻ? എന്നാക്കെ ചോദിക്കുന്നത് നാം കെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യരെ കുറിച്ച് അത് എത്രത്രം മനുഷ്യരാണ് എന്നു ചോദിക്കുന്നത് കെട്ടിട്ടില്ലരും. എന്നാൽ മതപരമായ ലോകത്തിൽ നാം ധാരാളം പല തരത്തിലുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. നാം അതിൽ അതിശയിക്കാറുണ്ടോ? അധാർ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മാത്രമാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ അതിശയിച്ചുവോകാറുണ്ട്. കാരണം അവർ പല തരത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുറിച്ചാണ് കെട്ടിട്ടില്ലത്. ക്രിസ്ത്യാനിത്വം ക്രിസ്തുവിനാൽ ആരംഭിച്ചതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്തുവിനെയാണ് അനുശമിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്ത്യാനിത്വം പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത് എന്നു നാം മനസിലാക്കണം. ദൈവം അത് ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണോ? അബ്ദുക്കിൽ അവൻ അതിൽ സന്ദേഹംമുണ്ടോ എന്നു ഓരോരുത്തരും ആലോച്ചിക്കണം.

എന്നെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്ന് ആരംഭിച്ചാൽ അതിനു ഉത്തരവാദിയായ ഒരാളോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം പേരോ കാണും. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു, “തൊൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും” (മത്തായി 16:18). ക്രിസ്തു പറഞ്ഞതുപോലെ അപൂർവ്വതലമന്നരുടെ കാലത്ത് തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തും തിരഞ്ഞെടുത്ത ദിവസവും അത് സംഭവിച്ചു. കർത്താവിനാൽ ആരംഭിച്ചതാണ് ആദ്യത്തെ സഭ. ദൈവബിജിൽ ഏക സഭയാണ് കർത്താവിന്റെതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ ഇന്നു ലോകത്തിൽ കാണുന്ന പല തരത്തിലുള്ള സഭകൾ മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണ് എന്നു നിസംശയം പറയാം. മനുഷ്യർത്തുടങ്ങി വെച്ച് സഭയ്ക്ക് അവർ ഓരോ പേരും ഇട്ട് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവ് സ്ഥാപിച്ചതായ സഭയ്ക്ക് അവൻ ഒരു പേരും നൽകിയിട്ടില്ല. പല തരം ക്രിസ്ത്യാനിത്വം ഇല്ലാത്തതുപോലെ ദൈവബിജിൽ പല തരം സഭകളുമില്ല. തിരുവെഴുത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനും ദൈവവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. വചനത്തിനാണ് പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരം. വചനം ദൈവമാണ്.

അപ്പോൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നു അവകാശമാക്കിയതാണ് ഇത്തരം സമുദായങ്ങളും സഭകളും എന്നു നാം തിരിച്ചറിയണം. നാം ലോക തത്ത്വിൽ ജനിച്ചപ്പോൾ ഓരോ മതത്തിലും വിഭാഗത്തിലും ജനിച്ചവരാണ്. എന്നാൽ നാം ജനിച്ചപ്പോൾ ലോകത്തിൽ മറ്റു മതങ്ങളോ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളോ വ്യത്യസ്ത സഭകളോ ഇല്ലാതിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നാം ഒരു വിഭാഗത്തയ്ക്കും സ്ഥിരിക്കുകയില്ല. ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനിത്വവും സഭയും വിജീകരിപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ക്രമേണ തന്റെ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങൾ നിന്മിത്തം പിരിയുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഓന്നിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നായി പിളർന്നു പിളർന്നാണ് ഇന്നു കാണപ്പെടുന്ന വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായത്. എന്നാൽ ദൈവം എന്തിനാണ് ഇവയെല്ലാം അനുവദിച്ചതെന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നേക്കാം. മനുഷ്യർക്ക് ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ മനുഷ്യർ ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുരുപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

புதியனியமத்தில் நாம் வாயிக்கொள்க, கற்றாவ் ரகசிக்க பெடுவரை தினங்பேரி ஸலேயோக் சேர்த்துக்காள்ளிருந்து எருமாள் (பெயுத்தி 2:47). வெஸ்விழில் வாயிக்கொள்ளுது கற்றாவ் ஸபாஞ்சித்துமாய ஏக் ஸலேயிலேக்காள் கற்றாவ் ரகசிக்கப்பேடுநாவரை சேர்க்கொள்க. வேலொரு வாக்கில் பரிணதான் அவன் சேர்க்கொள்க மனுஷ்யரால் உள்ளக்கப்பேடு ஸலேயிலேக்கலை என்று ஸ்பஷ்டஂ. யேறு தனைத்தான் ஸலேய்க்க வேள்கி நல்குகயும் ஸலேய ஸ்நேஹிக்கொகயும் செய்து. ஸல என வாக்கினீர் அற்றம் விழிச்சு வேற்றிரிக்கப்பேடுவர் என்னாள். ஒரு பிரதேக உறுத்தில் நாயிடாள் வெவும் விழிச்சு வேற்றிரிக்கொள்க. விழிக்கொள்க ஸுவி ஶேஷத்தாலுமாள். ஸல என்று பரியுனத் ஒரு ஸெதிக கெட்டிம பீ. மரிசு அற்றிய மனிரமாள். அற்றமாகக்ஜூட எத்துப்பேரவுவாள் என்றம். கிஸ்துவினீர் கத்ததான் ஸபாஞ்சித்தாள் ஸல (பெயுத்திக்கல் 20:28). வெங்கித்தாலும் அற்றமாவினாலும் ஜனிக்கொண்டு சாள் வெவராஜ்யத்தில் பிரவேஶிக்கொள்க. அதாயத் அற்றிய ஜன நத்தாலாள் அற்றிய வெந்ததில் பிரவேஶிக்கொள்க என்று ஸாரா. ஓரே அற்றாவினாலாள் எக்கார்த்தோடு சேருவான் அற்றுக்கல் ஸ்நானம் எழுக்கொள்க. ஓரே அற்றமாவினெயாள் அற்றுக்கல் பானம்

ചെയ്യുന്നതും. എന്നാൽ ലോകത്തിന് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? എന്തു കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും സഭാവിഭാഗങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നത്? സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്. സഭ എന്നു പറയുന്നത് ഈ ലോകപ്രകാരമുള്ള നന്ദി. തല ക്രിസ്തുവാണ്. സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവാണ്. സഭ ക്രിസ്തുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം. ആളുകൾ ബൈബിളിൽനിന്നു വ്യതിചാലിക്കുന്നോൾ, ദൈവത്തിൽനിന്നുകരാൻ പോകുകയാണ്.

പരിശുഭ്യാത്മനിയോഗത്താൽ സത്യം വെളിപ്പെട്ടുത്തിയപ്പോൾ ഭാവിയിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. “അന്ത്യകാലത്ത് ചിലർ ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശത്താൽ വിശ്വാസം തൃജിക്കും” എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (1 തിമോഫേയാൻ 4:1). ക്രിസ്ത്യാനിതം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഏകവിശ്വാസവും ഏക ഉപദേശവുമായി രൂനു ഉണ്ടായിരുന്നത് (എഹേസ്യർ 4:4, 5). പിന്നീടാണ് പല ഉപദേശങ്ങളും പല വിശ്വാസങ്ങളും പരന്നത്. ആദ്യം ഏക സുവിശേഷമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ കാലതൽ അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലോപ്പ് ആ ഏക സുവിശേഷത്തെ തൃജിച്ച് മറ്റാരു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു (ഗലാത്യർ 1:6, 8). സത്യത്തെ സ്വന്നഹിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് ഭോപ്പകൾ വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള അവസരം നൽകും. നാശകരമായ മതദേശങ്ങൾ ആളുകൾക്കുള്ളിൽ കടത്തി വിട്ട് ആത്മാക്കലെ നശിപ്പിക്കുകയാണ് പിശാച്. വിശുഖരും നിഷ്കരിക്കരുമായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ ഉപാധ താലും ചതിയാലും ദുരുപദ്ധത്തിന് കാഴ്പെട്ടുകയായിരുന്നു.

ദൈവപഴി വിട്ട് ആളുകൾ മനുഷ്യരുടെ വഴികളിലേക്ക് തിരിയുകയായിരുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെക്കാശ് മനുഷ്യരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മാനിച്ചു. ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനേക്കാശ് അവർ മനുഷ്യരെ അനുസരിക്കുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. കുഴപ്പം എന്തെന്നാൽ ദൈവം അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ആരാധന സീകരിക്കുകയില്ല എന്നു കർത്താവ് തന്നെ അരുളിച്ചേയ്തിരിക്കുന്നു (മത്തായി 15:9). സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പറിച്ച ഉപദേശത്തിനു വിപരീതമായ ദാദ്യപക്ഷങ്ങളെയും ഇടർച്ചകളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചിരുന്നു (രോമർ 16:17).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ അതിൽ കടന്നു പോകുന്ന ഒരുത്തനും ദൈവമില്ല എന്നു വചനം തീർത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു (2 യോഹനാൻ 9, 10). പ്രാരംഭ സഭയുടെ ഏകകൃത ഇല്ലാതാക്കിയത് പിന്നീട് വന്ന ഭിന്നിപ്പാണ്. ദൈവം വെറുകുന്നതാണ് ഭിന്നത്. കൊരിന്തു സഭയിൽ ഭിന്നത ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്ന ചാർല്ലാസ് അതിനെ കർശനമായി വിലക്കുകയായിരുന്നു. ചിലർ ഉപദേശം കമ്മേരു പക്ഷം പിടിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അത് അവസാനിപ്പിച്ച് എല്ലാവരും ഏകമാനസിലും ഏകകാലിപ്പായ തതിലും യോജിച്ചിരിക്കുവാനാണ് അപ്പാസ്തലവൻ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തത്. യേശു ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ അപ്പാഴത്തെ ശിഷ്യർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു ശേഷം ഭാവിയിൽ ശിഷ്യരുംരാകുവാനിൽക്കുന്നവരെല്ലാം ഒന്നായിതീരുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു (യോഹനാൻ 17:20-23).

സഭ വിജീകരിപ്പേട്ട ഈ അവസ്ഥയിൽ നമുകൾ എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. വിശുദ്ധമാർക്ക് ദിക്കലോയി രേമേൽപ്പിച്ചു ഏക വിശ്വാസത്തിനായി നാം പോരാടണം. (യുദാ 3). പ്രാരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏക സുവിശേഷത്തിലേക്കും ഏക വിശ്വാസത്തിലേക്കും ഏക ഉപദേശത്തിലേക്കും ആളുകൾ മടങ്ങിവരുവാനായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരെ ഉത്തരജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്ന പതിവർത്തനം എല്ലാവരും സീക്രിക്കയും സത്യത്തിനു മുൻതുകണം കൊടുക്കയും വേണം. എല്ലാവരും തിരുവെച്ചുത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമായി അറിയപ്പെടണം. നാമധേയരഹിതമായ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെയും കലർപ്പിപ്പിക്കുത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ പുനരേകീകരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും ഉറു ശ്രമിക്കണം. അങ്ങനെ മാത്രമെ നമുകൾ യമാർത്ഥത്തിലുള്ള ഏകകൃത കൈവരിക്കുവാൻ കഴിയു.

നാമധേയ വിഭാഗങ്ങൾ ദൈവപ്പെട്ടത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടാ? അതിൽ നിലനിന്നാൽ ദൈവം അത് അംഗീകരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടാ? സമുഹത്തിന്റെയും ബന്ധമിത്രാഭികളുടേയും അപീതിയെയ്യാണോ നിങ്ങൾ ഭയക്കുന്നത്?

രിസൂകൾ പാപത്തിലാണോ ജനിക്കുന്നത്?

ബ്രാഹ്മികൾ

വളരെയധികം തെറ്റിലഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയമാണ് ശിശുകൾ പാപത്തിലാണോ ജനിക്കുന്നത് എന്നത്. ശിശുകൾ ദൈവം തരുന്ന ഭാന്ധം പതിപ്പായിരുന്നും ആണ്. ~~ചില്ലാത്താൽ~~ സൃഷ്ടിക്കുപെട്ടിയുള്ള പെട്ട മനുഷ്യരെ അർദ്ധംായി അനുഗ്രഹിച്ചത് സന്താനപുണ്ടായാൽ വരാകുവാനാണെന്നു (ഉർപത്തി 1:27). പല വേദഭാഗങ്ങളും ആളുകൾ ശരിയായി മനസിലാംകാതെ തെറ്റിലഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ ചില വേദഭാഗങ്ങൾ മാത്രം എടുത്താലാണ് ആളുകൾക്ക് തെറ്റിലഭാരണയുണ്ടാകുന്നത് ഉദാഹരണമായി ഭാവീഭിഞ്ചേണ്ടു കു സക്കിർത്തനം നമുക്ക് വായിക്കാം, “ഇതാ ഞാൻ അകൃത്യതിൽ ഉരുവായി; പാപത്തിൽ എന്നെ അമ്മ എന്നെന ഗർഭം ധരിച്ചു:” (സക്കിർത്തനങ്ങൾ 5:5). ഇവിടെ ഭാവീം പാപം ചെയ്തതിനെ കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അവൻ തന്നെ അമ്മയുടെ പാപത്തെയും എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ പാപമുള്ള ലോകത്തിലേക്കാണ് ഓരോ ശിശുവും പിറന്നു വീഴുന്നത്. അല്ലാതെ പാപത്തൊടുകൂടിയല്ല എന്നതാണ് നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്.

പഴയനിയമത്തിൽ യൈഹൈസ്കേൽ പ്രവാചകൾ യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് പറഞ്ഞത് നമുക്ക് വായിച്ചു കേൾക്കാം. “പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും; മകൻ അപ്പെൻ്റെ അകൃത്യം വഹിക്കേണ്ട; അപ്പെൻ്റെ മകൻ്റെ അകൃത്യവും വഹിക്കേണ്ട. നീതിമാന്റെ നീതി അവൻ്റെ മേലും ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത അവൻ്റെ മേലും ഇരിക്കും (യൈഹൈസ്കേൽ 18:20). നമ്മുടെ സാമാന്യബുദ്ധിയനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ തന്നെ മനസിലാകുന്ന കാര്യമാണ് ഈ. കുറ്റം ചെയ്യാത്ത നീരപരാധിയിൽ മറ്റാരാളുടെ കുറ്റം അടിച്ചേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും നീതിയാകുകയില്ല. ദൈവം നീതിമാന്യും പരിശുദ്ധനുമാണ്. പാപം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണ് പാപി. പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ തത്വം. പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമാണ് (രോമർ. 6:23). സകല മനുഷ്യരും ജനിച്ച് ഒരു പ്രായമെത്തുന്നേം പാപത്തിനിരയായി തീരുന്നു. ശരിയായ വിവേചനം നടത്തുവാൻ കഴിയാത്തതിനാലാണ് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. നിയമലംഘന

മാണ് നൽകു കൂറുക്കാരാക്കുന്നത്. പാപം ഒരിക്കലും നാം പരമ്പരാ ഗതമായി അവകാശമുഹൂര്മ്മിലും പക്ഷേ പാപത്തിന്റെ അനന്തരഹഫലം നമ്മും പിന്തുപട്ടം. അതായത് ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന തെറ്റ് ഉറുളുളവരെ ബാധിക്കും എന്നർത്ഥമം.

യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ആളുകൾ ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു. അവരെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനാണ് കൊണ്ടുവന്നത്. എന്നാൽ ശിഷ്യർ നാർ അവരെ തടുത്തപ്പോൾ അറാൻ അടുക്കുകയെന്ന് അവരെ എന്റെ അടുക്കൽ വിടുവിൻ എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞെഴുക്കു പോലെ ആകുന്നില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നും കർത്താവ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (മതതായി 18:3). ശിശുകൾ നിഷ്പക്കളെക്കുരും വിശ്വലുമാണ്. അവരിൽ പാപം ഉണ്ടായും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതാണ് വാസ്തവത്തിൽ പാപം. ശിശുകൾ ശ്രദ്ധവപായത്തിൽക്കൂടെ മരിച്ചുപോയാൽ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകണമല്ലോ എന്ന വിചാരത്തിൽ ആളുകൾ ശിശുകൾക്ക് അണ്ടാന് സ്നാനം, മാമോദീസ് എന്ന പേരിൽ സ്നാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അത് വ്യർത്ഥമായ പാരമ്പര്യ ചടങ്ങ് മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് കൂട്ടിക്കർക്ക് അതിന്റെ ഗുണമാനും ലഭിക്കുകയില്ല.

ആകയാൽ ശിശുകൾ അവരുടെ അമ്മയപ്പുമാരുടെ പാപങ്ങൾ അവകാശമാക്കുന്നില്ല. അവർ പാപത്തിൽ അല്ല ജനിക്കുന്നത്. അവർക്ക് പ്രായപൂർത്തിയായവർ രക്ഷക്കായി ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നു തീർത്തു പറയാം. യേശു യെരുശലേമിലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ ദാവീദ് പുത്രനു ഹോശനാ എന്ന് ബാലമാർ ആർത്തനുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് പ്രായപൂർത്തിയായവരാണാല്ലോ അവനെ ക്രുശിക്ക ക്രുശിക്കേണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചത്. ശിശുകൾ ദൈവത്തിന്റെ ഭാനം ആകയാൽ പാപം വെച്ചുകൊണ്ട് അവൻ നമുക്ക് ഭാനങ്ങൾ നൽകുകയില്ല എന്ന് ഉറപ്പിക്കാം. ശ്രദ്ധവ പ്രായത്തിൽ ജനിക്കുന്ന ശിശുകൾ തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകും. അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രത്യേകമായി നന്നാം ചെയ്യണമെന്നില്ല.. പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് പാപമോചനം ആവശ്യം. വചനം പുർണ്ണമായി മനസിലാക്കി തെറ്റില്ലാണ ഒഴിവാക്കി ജീവിക്കുക.

സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം എങ്ങനെന്ന സംഭവിക്കുന്നു?

വൈബാഹിനി നിക്ഷേപങ്ങൾ

ഓരോ ദിവസവും ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ മനുഷ്യരിലീത്തതിൽ നടക്കുന്നു. അതെല്ലാം സംഭവിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് ചില ആളുകൾ പറയുന്നു. അതായത് വരാനുള്ളത് വഴിയിൽ തങ്ങുകയില്ല എന്നു പഴമകാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ. നമ്മുടെ ഓരോരുത്രേയും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നമുകൾ പങ്കില്ലോ? ഇതെല്ലാം എങ്ങനെന്നയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്? നാം പരിശോധിക്കേണ്ടതും തിരിച്ചറിയേണ്ടതുമാണ്. അതേ സമയത്ത് ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ നടക്കുന്നതല്ല മറ്റൊരാളുടെ കാര്യത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ വ്യത്യസ്തതകൾ കാരണമെന്നത്? എന്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്? അധികാരികമായി നമുകൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ദൗഖ്യം എന്തു പറയുന്നു എന്നതാണ് മുഖ്യകാര്യം, കാരണം മനുഷ്യരുടെ അറിവ് അപൂർണ്ണമാണ്. ദൗഖ്യം സർവ്വജനത്താനിയാണ്.

“വിധികർപ്പിതം” എന്ന ഒരു ഉപദേശം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത് സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. അതു മാറ്റുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല എന്നതാണ് ആ വിശ്വാസം പറയുന്നത്. അപ്പോൾ അതിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തെ അവർ മാറ്റി നിർത്തുകയാണ്. സംഭവിക്കേണ്ടതെല്ലാം സംഭവിക്കുക തന്നെ വേണം എന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ദൗഖ്യം സർവ്വശക്തനും സർവ്വത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമാകയാൽ, അവ നെല്ലാം നിയുധിച്ചു കഴിഞ്ഞിൽക്കുന്നു എന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്യുന്നതിനോ തൽപ്പലമായി മരിക്കുന്നതോ ദൗഖ്യം മുൻകൂട്ടി നിയുധിച്ചതാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു നന്തരിയകളെ കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വ്യക്ഷപലം പറിച്ചു തിന്നരുത് എന്നു ദൗഖ്യം വിലക്കിയിരുന്നു. അതിന്റെ അനന്തരപലങ്ങളാണ് പിന്നീട് സംഭവിച്ചതെല്ലാം. ദൗഖ്യത്തെ അനുസരിക്കാതെ ജീവിച്ചാൽ അതിന്റെ അനന്തരപലവുമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കു

നന്തെല്ലാം. അതാണ് നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. ദൈവം മനുഷ്യരെ സ്വപ്നടിച്ചപ്പോൾ യന്ത്രങ്ങളായിട്ടല്ല ഉണ്ടാക്കിയത് മരിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവോടുകൂടിയാണ്. അപ്പോൾ നമുക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

ദൈവമായിട്ട് ആളുകളെ പാപത്തിൽ മരിക്കുവാൻ വിടുകയില്ല. അങ്ങനെന്നയാണൊക്കിൽ തന്റെ പ്രീയ പുത്രനെ കുറിക്കുന്ന ഭാരൂണമായി മരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമോ? ആളുകൾ പാപത്തിൽ നശിക്കാതിരിക്കുവാനായിരുന്നു ആ മഹാ ത്യാഗം. നാം ചെയ്യുന്നതിനു തക്കവെള്ളം നമ്മുൾ ശിക്ഷിക്കാതെ നമ്മോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ ദയവുകാണിക്കുന്നവനാണ് ദൈവം. ആദിയിൽ ദൈവം ആദാമിനേയും ഹന്തുയെയും സ്വപ്നടിച്ചശേഷം എഡൻ തോട്ടത്തിലാക്കി. ഹന്തുയെ കൊണ്ട് പാപം ചെയ്തിച്ചത് സാത്താനാണ്, അല്ലാതെ ദൈവം ആയിരുന്നില്ല. അടുത്ത തലമുറയിലേക്ക് നോക്കിയാൽ, കയ്യീൻ ഹാബേലിനെ കൊന്നതിനു ദൈവമായിരുന്നില്ല ഉത്തരവാദി. കയ്യീൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു അത്. അവന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചായിരുന്നു അവൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നത്. ആദ്യത്തെ കുലപാതകം അങ്ങനെയായിരുന്നു സംഭവിച്ചത്. പീനീട് നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാകുലയും അതേപോലെ അത് നടത്തിയവർ തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചു നടത്തിയതാണ്.

എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നവർക്ക് നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് തന്നെ, സകലവും നമക്കായി കൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു.(രോമർ 8:28). ക്രിസ്തു തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവരുടെ നിത്യരക്ഷകനായി തീർന്നത് അനുസരണം പഠിച്ച തിക്കണ്ണവനായിട്ടും, കർത്താവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരെ അവൻ രക്ഷിക്കുകയും അനുസരിക്കാത്തവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാവരും പരീക്ഷണങ്ങളെ നേരിട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ദൈവം ആരെയും ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കുകയുമില്ല (യാക്കാബ്. 1:13 -15). നിരപരാധികളായ ബാലികമാരെ ആളുകൾ കൂട്ടമാനംഗത്തിനിരയാക്കുന്നു. അതിനു നാം ദൈവത്തെ പഴിച്ചിട്ടുകാര്യമില്ല.

കർത്തവ്യമേശയും കർത്തവ്യദിവസവും

സന്ദീർഘ മെ ജുനീയർ

കർത്താവ് വിഭാവനം ചെയ്തു ശിഷ്യനാർക്ക് നൽകിയ കർത്തവ്യമേശയെ സംബന്ധിച്ച് യാരാളം തെറ്റിഭാരണകൾ ലോകത്തിൽ പരന്നിട്ടുണ്ട്. ആളുകൾ പല രീതിയിൽ അതിനെ കൈകരാറും ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. എന്നാണ് കർത്തവ്യമേശ എന്നും അത് ഏതു രീതിയിൽ നാം എടുക്കണമെന്നും സർവ്വത്തിന്റെയും അധികാരിയായ കർത്താവ് പറയുന്നതാണ് നാം അനുസരിക്കേണ്ടത്. ബൈബിളിൽ എപ്പോഴാണ് ആരാധന ആഴ്ചയുടെ എഴാം നാളിൽനിന്ന് ഒന്നാം നാളിലേക്ക് മാറിയത് എന്നു ശബ്ദത്തുമിഷൻകാർ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി പഴയനിയമകാലത്ത് ശബ്ദത്ത് ആചാരക്കുവാൻ പറഞ്ഞത് ആരാധിക്കുവാനായിരുന്നില്ല എന്ന കാര്യം അവർക്ക് അറിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അത് വിശ്രമിക്കുവാൻ പറഞ്ഞ ദിവസമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് അവരുടെ ആ ചോദ്യം തന്നെ പ്രസക്തമല്ല. മിക്ക നാമധേയവിഭാഗങ്ങളും കർത്തവ്യമേശ വല്ലപ്പോഴും എടുക്കുന്നവരും ചിലർ വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം എടുക്കുന്നവരുമാണ്. അവരുടെ സഹകര്യപ്രകാരമോ അറിവനുസരിച്ചോ എടുക്കുന്ന മേശ കർത്താവിനു സ്വീകാര്യമാണോ എന്ന് ചിന്തിക്കണം.

ചില നാമധേയ വിഭാഗകാർ വിവാഹാലോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് കർത്തവ്യമേശ കൊടുത്തു വരുന്നു. വേറെ ചിലർ മരണശയയുണ്ട് കിടക്കുന്നവർക്ക് കർത്തവ്യമേശ നൽകുന്ന പതിവുമുണ്ട്. താൻ കുശിൽ തരുക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് പെസഹാ പെരുന്നാൾ ആലോച്ചിക്കുന്ന ആഴ്ചയിലായിരുന്നു യേശു അത് സ്ഥാപിച്ചത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആ ദിവസത്തെ പെസഹാ വ്യാഴം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ചില വിഭാഗത്തിലുള്ളവർ ആ ദിവസം വീടുകളിൽ പെസഹാ അപ്പോൾ ചുട്ട് കൈച്ചിക്കുന്ന സന്ദർഭായവും നിലവിലുണ്ട്. ആദ്യ സദ അപ്പോൾ നുറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കർത്തവ്യമേശ ആചാരക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അത് ആരാധനയുടെ ഭാഗമായി എടുത്തുവരുന്നു. നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നവർ എന്ന് ഓർമ്മക്കായി ഇതു ചെയ്യവിൻ എന്നാണ് കർത്താവ്

അരുളിച്ചെയ്തത്. ആഴ്ച്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലായിരുന്നു ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂടി വന്നതും അപ്പും നുറുക്കിയതും. നമുക്ക് അനുകരിക്കുവാനുള്ള മാതൃക ഇന്നു പുതിയനിയമമാണ്. പുതിയ നിയമം ആരംഭിച്ചതുമുതൽ ആ പരിശീലനമാണ് നാം തിരുവെച്ചുത്തിൽ കാണുന്നത്.

സം ആരംഭിച്ച ഉടനെ അംഗങ്ങൾ കൂടിവരികയും അപ്പാസ്ത ലമ്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും കൂട്ടായ്മ ആചാരിച്ചും അപ്പും നുറുക്കിയും പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചും പോന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:42). അപ്പാസ്ത സ്തലവന്നായ പാലോസ് കൊരിന്തുർക്ക് ലേവനം എഴുതുനോഡാൾ കർത്താവിന്റെ മേശയെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞത്, കർത്താവിൽനിന്നു പ്രാപിച്ചു എന്നാണ്. അതിനുശേഷമാണ് അത് എടുക്കുന്ന വിധത്തെ കുറിച്ച് വിവരിച്ചത് (1 കൊരിന്തുർ 11:23). കർത്താവപ് തന്നെ ഏറിക്കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന രാത്രിയിലായിരുന്നു അതിനെ സ്ഥാപിച്ചത്. മതതായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലും, മർക്കോസിന്റെയും ലുക്കാസിന്റെയും സുവിശേഷത്തിൽ അത് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് അവൻറെ മടങ്ങി വരവു വരെ തുടരുവാനാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 11:26). അപ്പാസ്തലവന്നാരുടെ കാലയളവിലും തുടർന്നുള്ള ക്രിസ്തീയ കാല ഘട്ടത്തിലും യേശുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം.

കർത്തുമേശയും ആഴ്ച്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലുള്ള ബന്ധമെന്നും നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. പാലോസിനു തയരുശ ലേമിൽ പോകുവാൻ തിരക്കുണ്ടായിരുന്നുവെക്കിലും അവൻ ദ്രോവാസിൽ ഒഴ്ച ദിവസം കാത്തിരുന്നു. കാരണം ശിഷ്യമാരുമായി കൂട്ടായ്മ ആചാരിക്കുവാൻ. “ആഴ്ച്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ തൈങ്ങൾ അപ്പും നുറുക്കുവാൻ കൂടി വന്നപ്പോൾ പാലോസ് പിറ്റെ നാൾ പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ട്, അവരോട് സംഭാഷിച്ചു പാതിരവരെയും പ്രസംഗം നീട്ടി” (പ്രവൃത്തികൾ 20:7). അവൻ കൂടി വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം അപ്പും നുറുക്കുവാനായിരുന്നു. അത് ആഴ്ച്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ ആയിരുന്നു. അപ്പാസ്തലവന്നായ പാലോസ് കൊരിന്തു സഭയ്ക്ക് കൊടുത്ത നിർദ്ദേശം അതായിരുന്നു. ഗലാത്യസഭകൾ ആചാരിച്ചു വന്നതും അപകാരമായിരുന്നു.

അപ്പും നുറുക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുന്നതിനായിരുന്നു കൊരിന്തു സഭയും കൂടി വന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 11:20, 33). അവിടെ കർത്തവ്യ മേശ ദുരുപ്പയോഗം നടത്തുന്നതിനെ പാലാസ് ശാസിക്കുകയായിരുന്നു.

യർമ്മശേഖരത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ആഴ്ച്ചവട തതിന്റെ ഓന്നാം നാളിൽ കുടിവരുമ്പോൾ ശേഖരിക്കുവാനാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “വിശുദ്ധമാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മശേഖര തതിന്റെ കാര്യത്തിലോ ഞാൻ ഗലാത്യ സഭക്ക്ലോട് ആജ്ഞാപിച്ച തുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്വിൻ. ഞാൻ വന്നശ്രേഷ്ഠം മാത്രം ശേഖരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു ആഴ്ച്ചവടത്തിൽ ഓന്നാം നാൾ തോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്ക്. കഴിവുള്ളത് ചരതിച്ചു തന്റെ പക്ഷങ്ങൾ പെക്കേണം” (1 കൊരിന്തുർ 16:1, 2). ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂടി വന്നത് ആഴ്ച്ചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാളിൽ ആയിരുന്നു. അത് അപ്പും നുറുക്കുവാനും ധർമ്മശേഖരം നടത്തുവാനുമായിരുന്നു എന്നു തിരുവെച്ചുത്ത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആരംഭ സഭ ചെയ്തുപോന്നതാണാല്ലോ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അവന്റെ ശിഷ്യമാർ അവൻ മടങ്ങി വരുന്നതു വരെ ചെയ്യേണ്ടത്. നാം എത്തോരു വിഷയത്തെ കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നു മനസിലാക്കുമ്പോഴും ആ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വേദഭാഗങ്ങളിലും പതിശോധിക്കണം.

ആഴ്ച്ചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാളിന്റെ പ്രാധാന്യം ബൈബിളിൽ കാണുന്നത് നോക്കിയാൽ, യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയർത്തെഴു നേരുത് ആഴ്ച്ചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാളിലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (മതതായി 28:1, 2). നാല് സുവിശ്രേഷണങ്ങളും അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുമെങ്കിൽ. ഉയർത്തെഴുനേരു യേശുവിന്റെ മികവൊറുമുള്ള പ്രത്യക്ഷതകൾ ആഴ്ച്ചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാളിലായിരുന്നു എന്നു ദൈവശാസ്ത്രാധികാരിയെ രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു (യോഹന്നാൻ 20:13, 26). സഭ സ്ഥാപിച്ചതും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ താങ്കോൽ പത്രാസ് ഉപയോഗിച്ചു തുറന്നു കൊടുത്തതും എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് ആഴ്ച്ചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാളിലായിരുന്നു എന്നത് നമ്മൾ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നാം ആ ദിവസത്തെ ഞായറാഴ്ച എന്നു വിജിക്കുന്നു. കർത്താവ് ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്കും കർത്താവിന്റെ അരു

ഇപ്പോടുകർക്കുമാണ് നാം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. കർത്തൃദി വസവും കർത്താവിൻ്റെ മേശയും തമ്മിലുള്ള മറ്റൊരു ബന്ധം എന്നെന്നനാൽ, ആ സമയത്ത് കർത്താവ് നമോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് വാദ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയാണ് നാം അപ്പും നുറുക്കുവോൾ ആചരിക്കുന്നത്.

ദൈവശാസ്ത്രാധികാരിയായ പചനങ്ങൾ അപ്പാസ്തലമാരും പ്രവാചകമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് വിശസിക്കുകയും അത് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യം. ശബ്ദത്ത് പഴയനിയമകാലത്ത് ആളുകൾ ആചരിച്ചിരുന്ന കർപ്പനയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ശബ്ദത്ത് അട അദുന്ന ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തു മരിച്ചതോടുകൂടി നീങ്ങപ്പേട്ടു എന്ന കാര്യം ശബ്ദത്തുകാർ വിസ്മരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻ്റെ മരണശേഷം നിലവിലുള്ള നിയമം പുതിയ നിയമമാണ്. ശബ്ദത്ത് യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് കർപ്പിച്ചതാണെന്ന് ബൈബിൾ നമ്മുടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. “നീ മിസ്യിം ദേഹത്ത് അടിമയായിരുന്നു എന്നും അവിടെനിന്നും നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നെന്ന ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും നീട്ടിയ ഭൂജം കൊണ്ടും പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നും ഓർക്കെ; അതുകൊണ്ട് ശബ്ദത്തുനാൾ ആചരിപ്പാൻ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോട് കർപ്പിച്ചു” (ആവർത്തനപുസ്തകം 5:15). ആകയാൽ ശബ്ദത്ത് യെഹൂദമാരും ആദ്യ നിയമവും തമിലാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ കർത്തുമേശ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പുതിയനിയമ വുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ ഒഴിച്ച് മറ്റൊരിവസങ്ങളിൽ കർത്തുമേശ ആചരിക്കുന്നത് വചന വിരുദ്ധമാണ്. ദൈവഹിതത്തെ മാനിക്കുന്നവർ വചനത്തെ മാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യും. സഭാ ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ധാമാർത്ഥ്യം. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരമാർത്ഥ ഹൃദയത്തോടെ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ കൂടിവരികയും കർത്താവിൽനിന്നു പ്രാഹിച്ച മേശ അതെ രീതിയിൽ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. നമ്മക്ക് മുഖ്യമായി എടുക്കുവാനുള്ളത് ദൈവം അവസാനമായി നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്.

തിന്റെ ശ്രീക്ഷീകരണവാതിൽക്കുമോ?

ജോയേൽ വീലർ

പലപ്പോഴും ആളുകൾക്ക് സംശയമുള്ള കാര്യമെന്തെന്നാൽ തെറ്റിന് ശ്രീക്ഷ കൊടുക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ലെല്ലാ എന്നതാണ്. അതായത് അവരുടെ കാഴ്ചപ്പോടനുസരിച്ച് ദൈവം ശ്രീക്ഷീകരുന്നില്ലെന്നതാണ് അവരുടെ തോന്തരം. അവർ അവർക്കു ചുറ്റുപാടും സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നത്. പണ്ഡിക്കുന്നതിൽ തന്നെ ഇത്തരം നിരുപണങ്ങളിൽ എത്തിയ വർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുതൽ വെള്ളിപ്പെട്ടുതുന്നുണ്ട്. നിരപരാധികളെ പല വിധത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിൽ ഇന്ന് വ്യക്തിപരമായതും സംഘം ചേർന്നതുമായ കുറുക്കൃത്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ചില കുറുക്കൃത്യങ്ങൾ നടത്തിയവർ തെളിവുപോലും നശിപ്പിച്ചുകളിയും. കോപവും ദ്രോധവും മുഴുത്തിട്ട് കുലപാതകം നടത്തുന്നവരും ബലാർജ്ജസംഗം നടത്തി കുല ചെയ്യുന്നവരും പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ഒരു പക്ഷം ശ്രീക്ഷീകരപ്പെട്ടുക്കാം. പലരും തിന്റെ പ്രവർത്തിച്ചുശേഷം പിടിക്കപ്പെടാതെ മാന്യമാരായി കഴിയുന്നു.

ദുഷ്ടൻ പന പോലെ തള്ളുവളരുന്നു. നീതിമാനോ കഷ്ടത യിലുമാണ്. ഇതിലുള്ള വെരുഖ്യമാണ് ആളുകൾ കാണുന്നത്. ദൈവം നീതിമാനും പരിശുഖനുമാണ്. ദൈവം ഞിക്കലും ദുഷ്ടനെയോ ദുഷ്ടതയെയോ ന്യായീകരിക്കുകയില്ല. ദൈവം വരുക്കുന്നതാണ് തിന്റെ നമധ്യാണ് ദൈവത്തിനു പ്രിയം. നന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ ദൈവം സ്വന്നഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പാപപദ്ധതം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും എന്നാണ് ദൈവം പഴയനിയമകാലത്ത് അരുളിച്ച യതിരിക്കുന്നത് (സക്കീർത്തനങ്ങൾ 32:13). പാപമാണ് ആളുകളെ പേര്തിരിക്കുന്നത്. കാരണം ദൈവം അവർക്കിന്നു അകന്നുപോകുകയാണ്. ഏതു തരം പാപമാണെങ്കിലും എത്ര മരിച്ചുവെച്ചാലും അത് പുറത്തു വരാതിരിക്കുകയില്ല. നാം പാപത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചാലും പാപം നമ്മിൽ വരുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുയില്ല.

രണ്ട് ആരോഹണങ്ങളും രണ്ട് മടങ്ങിവരവും

എയി ജീത്തിപിൻ

ദൈവത്തിന്റെ ഭാസനായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മോശേ സീനായ് പർവ്വതത്തിലേക്ക് കയറിപോയതുമടങ്ങി വരുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടാൻ. അവനെ ദൈവമാൻ പർവ്വതത്തിലേക്ക് വിജിച്ചത്. ജനമെല്ലാം അപ്പോൾ താഴ്വരയിൽ പാളയം അടിച്ചിക്കിടന്നിരുന്നു. മോശേ മടങ്ങി വരുന്നതും കാത്തിരുന്നു മടുത്തയെഹുട ജനം അഹരോഹോക് ഒരു കാളക്കുടിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതു ദൈവഹിതത്തിനു വിപരീതമായിരുന്നു. മോശേ അത് കണ്ടിട്ട ന്യായപ്രമാണകൾപലകകൾ എറിഞ്ഞുടച്ചിട്ടും കളഞ്ഞു. “മോശേ യഹോവയോക്, ജനത്തിനു സീനായ് പർവ്വതത്തിൽ കയറുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. പർവ്വതത്തിനു അതിർ തിരിച്ചാതിനെ ശുഭമാക്കുക എന്നു തെങ്ങളോക് അമർച്ചയായി കർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു” (പുറപ്പാട്. 19:20).

ആ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞ് ഏതാണ്ട് 1520 വർഷത്തിനു ശേഷം മറ്റൊരാൾ ഉലിവ് പർവ്വതത്തിലേക്ക് കയറിപോയി. താൻ മടങ്ങിവരുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചിട്ടും പറഞ്ഞിട്ടാൻ പോയത്. അത് മറ്റാരുമല്ല, ദൈവപൂത്രനും മനുഷ്യപൂത്രനുമായിരുന്ന യേശുക്രിസ്തുവാൻ. അത് യെരുശലേമിനു പുറത്തായിരുന്നു. “അവൻ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചശേഷം നാൽപതു നാളോളം അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി കൂടിയിരിക്കുവോൾ അവരോട്, നിങ്ങൾ യെരുശലേമിൽനിന്നു വാങ്ങി പോകാതെ എന്നോട് കേട്ട പിതാവിന്റെ വാഗ്ദാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കേണെ. യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ട് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്കും ഇനി പതിശ്യഖാമാവാവും കൊണ്ടു സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കർപ്പിച്ചു.

ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ അവർ അവനോട്, കർത്താവേനി യിസ്രായേലിനു ഇരു കാലത്തിലോ രാജ്യം യഥാന്മാനത്താക്കി കൊടുക്കുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോട്, പിതാവ് തന്റെ സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളെയോ സൗമ്യങ്ങൾ

ജൈയോ അറിയുന്നത് നിങ്ങൾക്കുള്ളത് അല്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധമാ ത്വാവ് നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ട് യെരു ശലേമില്ലോ യെഹൂദയിൽ എല്ലായിടത്തും ശമരൂയില്ലോ ഭൂമിയുടെ അട്ടത്തോളവും എൻ്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. ഈത് പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. ഒരു മേലും അവനെ മുട്ടിട്ട് അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചകൾ മറഞ്ഞു (പ്രവൃത്തികൾ 1:1-11).

അത് വാഗ്ദാനം കഴിഞ്ഞിട്ട് വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. പലരും കാത്തിരുന്നു മടുത്തിട്ട് അവന്റെ വരവ് സംഭവിക്കുകയില്ല എന്ന് കരുതുന്നവരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയം മുൻകാലങ്ങളിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളില്ലോ അവന്റെ വരവ് പ്രവചിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെ കുറിച്ച് പത്രാസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നമുക്ക് വായിക്കാം. “പ്രിയമുള്ളവരേ, താൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നത് രണ്ടാം ലേവനമല്ലോ. വിശുദ്ധ പ്രവാചക നാർ മുൻപറിഞ്ഞ വചനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അപ്പോസ്റ്റലമാർ മുഖാന്തരം കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായവൻ തന്ന കർപ്പനയും ഓർത്തുകൊണ്ടുള്ളം എന്നു ഇ ലേവനം രണ്ടിനാലും താൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി നിങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമ മനസ് ഉണർത്തുന്നു. അവന്റെ പ്രത്യുക്ഷതയുടെ വാഗ്ദാനതം എവിടെ? പിതാക്കമാർ നിന്നു കൊണ്ടശേഷം സകലവും സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതു പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു സ്വന്നമോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ച് നടക്കുന്ന പരിഹാസനികൾ പരിഹാസങ്ങളാട അന്തുകാലത്ത് വരുമെന്ന് വിശേഷാൽ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ” (2 പത്രാസ്. 3:1-4).

ചിലർ താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവ് തന്റെ വാഗ്ദാനതം നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൻ ഇച്ചിച്ചു നിങ്ങളോട് ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കയെത്തെ ചെയ്യുന്നത് (2 പത്രാസ് 3:8-10). അവൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ ലോകം അവസാനിക്കുകയും ന്യായവിധി നടത്തുകയും ചെയ്യും. അവൻ മടങ്ങി വരുന്നത് എല്ലാക്കണ്ണുകളും കാണും. അതു സംഭവിക്കുക തന്ന ചെയ്യും.

ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥമിപ്പിൻ

ധാര്മ്മിക കീ

പ്രാർത്ഥന എന്ന വാക്ക് കേൾക്കാത്തവർല്ലെ എന്നു തോന്നുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തോട് ആശയവിനിമയം നടത്തുന്ന രീതിയാണ് യാചന്. ആളുകൾ എന്തിനും ഏതിനും പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നു. എന്താണ് പ്രാർത്ഥനയെന്നോ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നേം അറിയാത്തവർ അന്ന വധിയാണ്. ശരിയായ അറിവോടുകൂടി പ്രാർത്ഥമിച്ചാൽ അതിന് തീർച്ചയായും പലം നിശ്ചയമാണ്. കാരണം ദൈവം സർവ്വശക്തിയുള്ള വന്നാണ്. മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ മനസ്സുള്ളവനുമാണ്. നാം പലതിനേ കുറിച്ചും വ്യാകുലപ്പെടുകയും വിചാരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ നാമ്മു അലട്ടുന്ന നിർവ്വദി കാര്യങ്ങളുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശവും അതിന്റെ ശക്തിയും നാം തിരിച്ചറിയണം. ദൈവം വാഗ്ദാനം പാലിക്കുന്നവനാണ്. പക്ഷേ ദൈവേഷ്ടം എന്താണെന്നും നാം ആദ്യം മനസിലാക്കാതെ നമ്മുടെ വിചാരം അനുസരിച്ചോ കാര്യങ്ങളെ വിവേചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്.

ദൈവം തന്റെ മക്കളെ കുറിച്ച് കരുതലുള്ളവനാണ്. നിങ്ങളുടെ സകല വിചാരങ്ങളും ദൈവത്തിൽ ഇടുകൊശിവാൻ അവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യം നാം അവന്റെ മക്കളാകുവൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിഞ്ഞ് അതനുസരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. തന്നെ വിശ്വസ്പിക്കുന്നവരെ കാത്തുകൊള്ളും എന്നു ദൈവം മുന്നറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ആദ്യമായി ദൈവത്തെ പുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കണം. എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവനിൽ മാത്രം ആശയിക്കണം. ഏതു കാര്യത്തിലും അതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഉന്നം. പിന്നെ ദൈവം വെറുകുന്ന പാപം വിട്ടുകളയണം. നിയമലംഘനത്താൽ ജീവിച്ച് ദൈവത്തിൽനിന്നും അനുഗ്രഹം നേടാമെന്ന് വിചാരിക്കരുത്. കാരണം മാനസാന്തരപ്പുടില്ലെങ്കിൽ നാം നശിച്ചുപോകും. (ശേഷം പോജ് 29 നോക്കുക).

Watch!

SATHYANADAM

TV PROGRAMME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday 6 am to 6.30 am

On JAI HIND CHANNEL

പാപമോചനത്തിനായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തിൽ നാം സ്നാനം എങ്കുകുവാനും ചെവേം കർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് ചെവേം നമ്മുടെ ദൈഷികത്വാന്തർ അപ്പോൾ കർത്താവാ നമ്മുടെ അവരുടെ സഭയോട് പേരുകുകയും ചെയ്യും (പ്രവൃത്തികൾ 2:47). വീണ്ടും ജനനത്താലാണ് നാം അവരുടെ പേരന്തതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ചെറവമകളായി തീരുന്നാവയുടെ അവകാശമാണ് പ്രവർത്തമെന്ന്. ചെറവയൻത്വകാരം നാം എന്നവേക്ഷിച്ചിപ്പാലും അവൻ ആ പ്രവർത്തമെന്ന കൗൺസിലും (1 ഡോഹനാഥൻ 5:14). പ്രവർത്തമെന്തിൽ ഉറീതിപ്പിൾ, ഇടവിടാതെ പ്രവർത്തമിപ്പിൾ എന്നെല്ലാം തീരുവച്ചെന്തതിൽ നാം വായിക്കുന്നു. നാം അനുഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ചെറവത്തിൽനിന്നും എന്ന ഓർമ്മ എപ്പോഴും സുക്ഷിക്കണം. നാം നമുക്ക് സംബന്ധിച്ചുള്ള തെറ്റുകൾ സമ്മതിക്കണം. ചെറവും എല്ലാം അറിയുന്നവ നാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയം വിശുദ്ധമാക്കണമെങ്കിൽ, അശുദ്ധമായ തെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യിക്കണം. സത്യമായ പച്ചനത്താലും, യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധമായ രക്തത്താലും വിശുദ്ധിക്കണം ലഭിച്ചുതെന്ന് ചെറവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മിൽ വസിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ വസിക്കുകയില്ല.

ചെറവരാജ്യത്തിലായ ഓരോരുത്തത്തും ചെറവനീതിയിലാണ് ജീവിക്കേണ്ടത്. കാരണം നീതിമാനന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കും എന്നാണ് തിരുവെച്ചുത്ത് ഉത്തേബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാം എങ്ങനെന്നയകിലും ജീവിച്ചിട്ട് ചെറവത്തിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം നേടാമെന്നു വിചാരിക്കരുത്. തന്നെയുമല്ല ചെറവത്തിനു എന്തെങ്കിലും മുൻകുട്ടി നൽകിയിട്ട് എന്തെങ്കിലും നേടാമെന്ന് ആരും വിഹാരിക്കരുത്. നമുക്ക് ഉള്ളതൊന്നും നമ്മുടേതല്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ നാം ഒരു നിബന്ധന ചെവുമുൻപാകു വെക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പഴയനിയമകാലത്ത് ചെറവത്തെ അനുസരിക്കാതെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം സഖ്യവിച്ഛ യോനാ പ്രവാചകൻ മർസ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കിടന്നു പ്രാർത്ഥപ്പിച്ചു. എന്താണ് അവൻ പ്രാർത്ഥപ്പിച്ചതെന്നു പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അവനെ മർസ്യം കരകിട്ടു. അപ്പോൾ അവൻ ചെറവ കൽപന പ്രമാണിപ്പാൻ പോയി. നാം ചെറവത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടായി രിക്കണം ചെറവത്തോട് യാച്ചിക്കുവാൻ എന്ന കാര്യം ഓർക്കുക.

കേൾക്കുക!

സത്യനാരം

ബെദൽ.പി.കെ

വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!